

(...) *wspólna radość i rozrywka. Czyż Apostoł nie zaleca, abyśmy „napominali samych siebie” także „przez pieśni pełne ducha, śpiewając Bogu w naszych sercach”?* Jakby mówił o śpiewaniu kolęd w polskim domu.

Jan Paweł II, 11 czerwca 1987

Z Narodzenia Pana dzień dziś wesóły

Kolędy i pastorałki

Wybór i skład Joanna Abramowiczowa * Wersja IV * 6 stycznia 2011

1. Anioł pasterzom mówił
2. A wczora z wieczora
3. Ach, ubogi żłobie
4. Adeste, fideles
5. Bóg się rodzi
6. A cóż z tą Dzieciną
7. Anieli w niebie śpiewają
8. Cicha noc
9. Stille Nacht
10. Silent Night
11. Bracia, patrzcie jeno
12. Dlaczego dzisiaj
13. Dalej, chłopcy do tej szopy
14. Dnia jednego o północy
15. Do szopy, hej, pasterze
16. Dzisiaj w Betlejem
17. Gdy się Chrystus rodzi
18. Gdy śliczna Panna
19. Hej, w dzień narodzenia
20. Gore gwiazda Jezusowi
21. Okarynki, fujarecki
22. Jam jest dudka
23. Jakaż to gwiazda
24. Jezusa narodzonego
25. Jezus malusieńki
26. Lulajże, Jezuniu
27. Mali kolędnicy
28. Mędrzy świata
29. Mizerna cicha
30. My też pastuszkowie
31. Nie było miejsca
32. Oj, maluśki, maluśki
33. O Józefie, coś szukał gospody
34. O gwiazdo betlejemaska
35. Pan z nieba
36. Pasterze mili
37. Przybieżeli do Betlejem
38. Pokłon Jezusowi
39. Pójdźmy wszyscy do stajenki
40. Północ już była
41. Przystąpmy do szopy
42. Serca ludzkie się radują
43. Śliczna Panienska
44. Triumfy Króla niebieskiego
45. W dzień Bożego narodzenia
46. Kaczka pstra
47. W żłobie leży
48. Wesołą nowinę
49. Wśród nocnej ciszy
50. Z narodzenia Pana
51. Z nieba wysokiego
52. Zjawilo się nam dziś
53. Kolęda dla nieobecnych
54. Całą noc padał śnieg
55. Kto ogrzeje rączęta
56. Long time ago in Bethlehem
57. O Tannenbaum
58. Santa Claus is coming to town
59. Jingle bells
60. Anioł mówił do chłopaków
61. Kolęda dla aniołka
62. W tej kolędzie
63. Najświętsza Panienska
64. Kolęda płynie z wysokości
65. Alleluja! Chwalmy Boga!
66. Anieli w niebie śpiewają
67. Świeć gwiazdeczko
68. Ino mały, taki tyci
69. Lulaj, że mi lulaj
70. Nie zapomnijmy tego

1. Anioł pasterzom mówił

Anioł pasterzom mówił:
Chrystus się wam narodził
w Betlejem, nie bardzo podłym mieście,
narodził się w ubóstwie
Pan wszego stworzenia.

Chcąc się dowiedzieć tego
poselstwa wesołego,
bieżeli do Betlejem skwapliwie,
znaleźli Dziecię w żłobie,
Maryję z Józefem.

Taki Pan chwały wielkiej
unizył się — wysoki;
pałacu kosztownego żadnego
nie miał zbudowanego
Pan wszego stworzenia.

O dziwne narodzenie,
nigdy niewysławione!
Poczęła Panna Syna w czystości,
porodziła w całości
Panieństwa swojego.

Już się ono spełniło,
co pod figurą było:
Arona różdżka ona zielona
stała się nam kwitnąca
i owoc rodząca.

Słuchajcież Boga Ojca
jako nam On zaleca:
Ten ci Syn mój najmilszy, jedyny,
wam w raju obiecany,
tego wy słuchajcie.

Bogu bądź cześć i chwała,
która by nie ustała,
jak Ojcu, tak i Jego Synowi
i Świętemu Duchowi,
w Trójcy jedynemu.

Najstarsza z polskich kolęd, która do dziś jest wykonywana w bożonarodzeniowej liturgii. Zachowany tekst z pierwszej połowy XV w. jest tłumaczeniem średniowiecznego utworu "Dies est laetitiae" (strofa: "Angelus pastoribus dixit"). Warto zwrócić uwagę, że mimo upływu czasu i rozprzestrzenienia w różnych regionach, tę kolędę do dziś śpiewa się na tę samą melodię z XVII wieku.

2. A wczora z wieczora

A wczora z wieczora, 2x
Z niebieskiego dwora, 2x
Przyszła nam nowina, 2x
Panna rodzi syna, 2x

Boga prawdziwego
Nieogarnionego.
Za wyrokiem boskim
W Betlejem żydowskim.

Pastuszkowie mali
W polu wtenczas spali,
Gdy Anioł z północy
Światłość z nieba toczy.
Chwałę oznajmując,
Szopę pokazując.
Gdzie Panna z Dzieciątkiem,
Z wołem i osłątkiem.

I z Józefem świętym
Nad Jezusem małym,
Chwałą Boga tego
Dziś narodzonego.

Tam Panna Dzieciątko,
Miłe Niemowlątko
Uwija w pieluszki,
Pośpieszcie pastuszki.

Natychmiast pastuszy,
Śpieszą z całej duszy.
Weseli bez miary,
Niosą z sobą dary.

Mądrości drухowie
Z daleka królowie
Pragnąc widzieć swego
Stwórcę przedwiecznego.

Dziś Mu pokłon dają
W ciele oglądają.
Każdy się dziwuje
Że Bóg nas miłuje.

I my też pośpieszmy,
Jezusa ucieszmy,
Ze serca darami:
Modlitwą, cnotami.

3. Ach, ubogi żłobie

Ach ubogi żłobie,
cóż ja widzę w tobie?
Droższy widok niż ma niebo,
w maleńkiej Osobie
Zbawicielu drogi,
jakżeś to ubogi,
Opuściłeś śliczne niebo,
obrałeś barłogi

Czyżes nie mógł sobie,
w największej ozdobie,
Obrać pałacu drogiego,
nie w tym leżeć żłobie?
Gdy na świat przybywasz,
Grzechy z niego zmywasz,
Wziąwszy brudy i sprośności,
Chwałą go okrywasz.
Któż się nie zawstydzi,
gdy Cię w nędzy widzi?
Któż, poznawszy miłość Twoją,
grzechem się nie brzydzi?
Na twarz upadamy,
czołem uderzamy,
Witając Cię w tej stajence
między bydłtami.
Ciebie uwielbiamy
razem z aniołami,
o zachowaj nas w prostocie,
mieszkać między nami!

4. Adeste, fideles

Adeste, fideles, laeti triumfantes:
Venite, venite in Bethleem:
Natum videte Regem Angelorum:
Venite, adoremus, venite adoremus,
venite adoremus Dominum!
En grege relicto, humiles ad cunas
Vocati pastores appropierant:
Et nos ovanti, gradu festinamus:
Venite, adoremus...
Aeterni Parentis splendorem aeternum
Velatum sub carne videbimus:
Deum infantem, pannis involutum,
Venite, adoremus...
Pro nobis egenum et foeno cubantem
Piis foveamus amplexibus:
Sic nos amantem quis non redamaret?
Venite, adoremus...

5. Bóg się rodzi

słowa Franciszek Karpiński
Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
ma granice Nieskończony!
Wzgardzony — okryty chwałą,
śmiertelny — Król nad wiekami!

A Słowo Ciałem się stało i mieszkało między nami.

Cóż masz, niebo nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście swoje,
Wszedł między lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoje,
Niem mało cierpiał, niem mało,
Żeśmy byli winni sami,
A Słowo...

W nędznej szopie urodzony,
żłób Mu za kolebkę dano.
Cóż jest, czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało
witać Go przed bogaczami
A Słowo...

Potem i króle widziani
cisną się między prostotą,
niosąc dary Panu w dani:
mirę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
z wieśniaczymi ofiarami.
A Słowo...

Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław Ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie
wspieraj jej siłę swą siłą.
Dom nasz i majątność całą
i wszystkie wioski z miastami!
A Słowo...

Tekst opublikował Karpiński w 1792 roku jako „Pieśń o Narodzeniu Pańskim” w zbiorze „Pieśni nabożne” (obok takich utworów jak „Kiedy ranne wstają zorze”, „Wszystkie nasze dzienne sprawy”). Konstrukcja i treść odbiegają od typowych, często prostych i naiwnych, pieśni o narodzeniu Chrystusa. Jest w niej zawarta biblijna tajemnica Wcielenia, co odślania powtarzający się fragment z Ewangelii św. Jana „A Słowo Ciałem się stało”. Używając paradoksów, typowych dla poetyki baroku, Karpiński kontrastuje świat boski z ziemskim. Dochodzą tu do głosu również akcenty społeczne (nobilizacja ubogich), a także patriotyczne, zwłaszcza w ostatniej strofie, która ma charakter modlitwy o pomyślność ojczyzny.

Wspaniałą tekst Karpińskiego śpiewany był powszechnie na różne melodie. Obecnie znana melodia (z małymi odchyleniami) była popularna już w pierwszej poł. XIX w. w różnych częściach Polski.

6. A cóż z tą Dzieciną

śł. XVII/XVIII w.

A cóż z tą Dzieciną będziemy czynili,
braciszkwowie mili, że się nam kwili?
Zaśpiewajmy Mu wesoło i obróćmy się
z Nim wkoło. Hoc hoc hoc!

Podobno Dzieciątko, że głodne płacze,
dlatego tak z nami nierade skacze.
Więc ja Mu dam kukiełeczkę i masełką
osełeczkę. La la la la!

Albo Pacholęciu w dudki zagrajmy
i na piszczałeczkach rozweselajmy.
Li li li li, moje dudki, skacz
Robaczkumój malutki. Li li li li!
Już ci nie chce płakać Dziecina dłużej,
ale ukojone oczęta mruży.
Więc Go włóżmy w kolebeczkę,
zaśpiewajmy Mu piosneczkę. Lu lu lu lu!
Pókiż tego będzie? Dość tego dzieci,
a czemuż nie idzie spać drugi, trzeci?
Dosyć osioł i wół beczy, budzą Dziecię,
nie do rzeczy. Spać, spać, spać, spać!

7. Anieli w niebie śpiewają

Anieli w niebie śpiewają,
Bogu cześć chwałę oddają,
wesele opowiadają,
wszemu światu znać dawają. Kolęda.
Narodził się nam Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.
Izajasz prorokował,
że się z Panny narodzić miał. Kolęda.
Otóż się nam już narodził,
by świat z grzechów wyswobodził.
Anioł pasterzom objawił,
że się na świat Jezus zjawił. Kolęda.
W Betlejem, żydowskim mieście,
tam się do Niego pośpieszcie;
leży w żłobie łyzy roniący
Zbawiciel nasz wszechmogący. Kolęda.
Wdzięczna to nowina była,
Panna Syna porodziła.
Śpiewajmyż Mu nowe pienie
za to Jego narodzenie. Kolęda.
Cześć, chwała na wysokości,
pokój ludziom na niskości;
Niech Bóg pochwalony będzie
w niebie, na ziemi i wszędzie. Kolęda.

8. Cicha noc

śł. niem. Joseph Mohr, śł. pol. Piotr Maszyński, mel. Franz X. Gruber

Cicha noc, święta noc!
Pokój niesie ludziom wszem,
a u żłóbka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta
nad Dzieciątka snem.

Cicha noc, święta noc!
Pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni
za anielskich głosem pieni,
gdzie się spełnił cud.

Cicha noc, święta noc!
Narodzony Boży Syn!
Pan wielkiego majestatu
niesie dziś całemu światu
odpuszczenie win.

Cicha noc, święta noc!
Jakiż w tobie dzisiaj cud!
W Betlejem Dziecina święta
wznosi w górę swe rączęta
błogosławi lud.

9. Stille Nacht

Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Alles schläft; einsam wacht
Nur das traute hoch heilige Paar.
Holder Knab' im lockigten Haar,
Schlaf in himmlischer Ruh!

Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Gottes Sohn, o wie lacht
Lieb' aus deinem göttlichen Mund,
Da uns schlägt die rettende Stund'.
Jesus in deiner Geburt!

Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Die der Welt Heil gebracht,
Aus des Himmels goldenen Höhn,
Uns der Gnaden Fülle läßt sehn,
Jesus in Menschengestalt!

Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Wo sich heut alle Macht
Väterlicher Liebe ergoß,
Und als Bruder huldvoll umschloß
Jesus die Völker der Welt!

Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Lange schon uns bedacht,
Als der Herr vom Grimme befreit
In der Väter urgrauer Zeit
Aller Welt Schonung verhieß!
Stille Nacht! Heil'ge Nacht!
Hirten erst kundgemacht
Durch der Engel Alleluja,
Tönt es laut bei
Ferne und Nah:
"Jesus der Retter ist da!"

Jedna z najbardziej znanych kolęd na świecie, przetłumaczona na ponad 300 różnych języków i dialektów. Tekst powstał jako wiersz w roku 1816, a melodia dwa lata później, 24 grudnia 1818 roku. Pieśń została wykonana w tym samym dniu podczas pasterki. Mohr śpiewał partię tenorową i grał na gitarze, Gruber wykonywał partię basową. Gruber określił kolędę jako "prostą kompozycję" i nie przypisywał jej szczególnego znaczenia. Słowa najpopularniejszej polskiej wersji ułożył ok. 1930 roku Piotr Maszyński.

10. Silent Night

Silent Night! Holy Night!
All is calm, all is bright.
Round yon godly tender pair.
Holy infant with curly hair,
sleep in heavenly peace.
Silent Night! Holy Night!
Son of God, love's pure light
radiant beams from thy holy face,
with the dawn of redeeming grace,
Jesus, Lord at thy birth.
Silent Night! Holy Night!
Brought the world gracious light,
down from heaven's golden height
comes to us the glorious sight:
Jesus, as one of mankind.
Silent Night! Holy Night!
By his love, by his might
God our Father us has graced,
as a brother gently embraced
Jesus, all nations on earth.
Silent Night! Holy Night!
Long ago, minding our plight
God the world from misery freed,
in the dark age of our fathers decreed:
all the world redeemed.
Silent Night! Holy Night!
Shepherds first saw the sight
Of angels singing alleluia

Calling clearly near and far:
Christ the Saviour is born.

11. Bracia, patrzcie jeno

Bracia, patrzcie jeno
jak niebo goreje.
Znać, że coś dziwnego
w Betlejem się dzieje.
Rzućmy budy, warty, stada,
niechaj nimi Pan Bóg włada.
A my do Betlejem, a my do Betlejem.
Do Betlejem!

Patrzcie, jak ta gwiazda
światłem swoim miga
Pewnie dla uczczenia
Pana swego ściga.
Krokiem śmiałym i wesołym
spieszmy i uderzmy czołem
Przed Panem w Betlejem.

Wszakże powiedziałem,
że cuda ujrzemy:
Dziecię, Boga świata
w żłobie zobaczymy.
Patrzcie, jak biednie okryte
w żłóbku Panię znakomite
W szopie przy Betlejem.
Jak prorok powiedział:
Panna zrodzi Syna,
Dla ludu całego
szczęśliwa nowina;
Nam zaś radość w tej tu chwili,
gdyśmy Pana zobaczyli
W szopie przy Betlejem.
Betlejem, miasteczko
w Judzie sławne będzie,
Pamiętnym się stanie
w tym kraju i wszędzie;
Ucieszmy się więc, ziomkowie,
Pana tego już uczniowie
W szopie przy Betlejem.
Obchodząc pamiętkę
odwiedz in pasterzy,
każdy czciciel Boga,
co w Chrystusa wierzy,
niech się cieszy i raduje,
że Zbawcę swego znajduje
w szopie przy Betlejem.

12. Dlaczego dzisiaj

Dlaczego dzisiaj wśród nocy dnieje,
I jako słońce niebo jaśnieje?

Ref. Chrystus, Chrystus nam się
narodził,

Aby nas od piekła oswobodził.

Dlaczego dzisiaj Boży Aniele,
Ogłaszasz ludziom wielkie wesele?

Czemuż pasterze do szopy śpieszą?
I podarunki ze sobą niesą?

Dlaczego gwiazda nad podziw świeci,
I przed Królami tak szybko leci?

13. Dalej, chłopcy do tej szopy

Dalej, chłopcy do tej szopy,
Toć dla wszystkich zew jednaki
szukać Boga na rozłogach niskiej ziemi.

Ref. Krok za krokiem pod tym znakiem
Dalej, chłopcy do tej szopy,
Pracownicy i prostaki.

Bóg Dziecina nas przyzywa
Malusieńki, nagusieńki,
odziać Boga na rozłogach niskiej ziemi.

Ramię w ramię pod gwiazdami
piersi murem, zgodnym chórem
chronić Boga na rozłogach niskiej ziemi.

14. Dnia jednego o północy

Dnia jednego o północy,
gdym zasnął w wielkiej niemocy,
nie wiem, czy na jawie, czy mi się śniło,
że wedle mej budy słońce świeciło.

Sam się czem prędzej porwałem
i na drugich zawołałem
na Kubę, na Maćka i na Kaźmierza,
by wstali czem prędzej mówić
pacierza.

Nie zaraz się podźwignęli,
bo byli twardo zasnęli
alem ich po trochu wziął za czuprynę,
by wstali, bieżeli witać Dziecinę.

Porwali się, biegli drogą,
gdzie widzieli jasność srogą.
W Betlejem miasteczku, gdzie Dziecię było,
które się dla wszystkich na świat zjawiło.

Wbiegliśmy zaraz do szopy,
uściskaliśmy Mu stopy;
jam dobył fujary, a Kuba rogu,
graliśmy wesoło na chwałę Boga.

15. Do szopy, hej, pasterze

Do szopy hej pasterze,
do szopy bo tam cud!
Syn Boży w żłobie leży,
by zbawić ludzki ród.

Śpiewajcie Aniołowie,
pasterze grajcież Mu.
Kłaniajcie się Królowie,
nie budźcie Go ze snu.

Padnijmy na kolana
to Dziecię to nasz Bóg,
Uczcijmy niebios Pana,
wdzięczności złożmy dług.

O Boże niepojęty,
któż pojmie miłość Twą?
Na sianie wśród bydłety,
masz tron i służbę swą.

Ten Król przedwiecznej chwały,
Bóg godzien wszelkiej czci,
patrz: w szopie tej zbutwiałej
jak słodko On tu śpi.

On Ojcu równy w bóstwie
opuszcza niebo swe,
a rodzi się w ubóstwie
i cierpi wszystko złe.

Jezuniu mój najśodszy
oddaję Tobie się.
O skarbie mój najdroższy
racz wziąć na własność mię.

O Jezu Dziecię Boże
swą łaską wspieraj nas
błagamy Cię w pokorze,
miłością zjednocz nas.

16. Dzisiaj w Betlejem

Dzisiaj w Betlejem wesoła nowina.
Że Panna czysta porodziła Syna.

Ref. Chrystus się rodzi, nas oswobodzi,
Anieli grają, Króle witają,
Pasterze śpiewają, bydłeta klękają,
Cuda, cuda ogłasza.

Maryja Panna Dzieciątko piastuje.
I Józef stary Ono pielęgnuje.

Choć w stajeneczce Panna Syna rodzi,
Przecież On wkrótce, Ludzi oswobodzi.
I trzej Królowie od wschodu przybyli,
I dary Panu, Kosztowne złożyli.

Pójdźmy też i my przywitać Jezusa,
Króla nad królmi, Uwielbić Chrystusa.
Bądź pochwalony dziś nam wieczny
Panie,
Któryś złożony na zielonym sianie.

17. Gdy się Chrystus rodzi

Gdy się Chrystus rodzi
i na świat przychodzi,
Ciemna noc w jasności
promienistej brodzi;
Aniołowie się radują,
pod niebiosy wyśpiewują:
Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo.
Mówią do pasterzy,
którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betlejem czym prędzej pobiegli,
Bo się narodził Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.

O, niebieskie Duchy i Posłowie nieba,
Powiedzciez wyraźniej,
co nam czynić trzeba,
Bo my nic nie pojmujemy,
ledwo od strachu żyjemy,
Idźcie do Betlejem,
gdzie Dziecię zrodzone,
W pieluszki powite,
w żłobie położone;
Oddajcie mu pokłon Boski,
On osłodzi wasze troski.

A gdy pastuszkowie wszystko
zrozumieli,
zaraz do Betlejem śpieszno pobieźeli.
I zupełnie tak zastali,
jak anieli im zeznali.

A stanąwszy w miejscu pełni
zadumienia,
Iż się Bóg unżył do swego stworzenia,
Padli przed Nim na kolana
i uczcili swego Pana.

Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali,
z wielką wesołością do swych trzód
wracali,
że się stali być godnymi
Boga widzieć na tej ziemi.

18. Gdy śliczna Panna

Gdy śliczna Panna Syna kołysała,
z wielkim weselem tak Jemu śpiewała:
Li li li li laj, moje Dzieciąteczko,
li li li li laj, śliczne Paniąteczko.

Wszystko stworzenie śpiewaj Panu
swemu,
pomóż radości wielkiej sercu memu.
Li li li li laj, wielki królewicu,
li li li li laj, niebieski dziedzicu!

Sypcie się z nieba śliczni aniołowie,
śpiewajcie Panu niebiescy duchowie:
Li li li li laj, mój wonny kwiateczku,
li li li li laj, w ubogim żłobeczku.

Cicho wietrzyku, cicho południowy.
Cicho powiewaj, niech śpi Panicz
nowy.

Li li li li laj, mój drogi synaczku,
li li li li laj, miluchny robaczku.

Śpijże już wdzięcznie, moja perło droga
niech Ci snu nie rwie żadna przykra
trwoga

Li li li li laj, mój wdzięczny rubinie,
li li li li laj, póki sen nie minie.

19. Hej, w dzień narodzenia

Hej, w dzień narodzenia Syna jedynego
Ojca przedwiecznego, Boga
prawdziwego
Wesoło śpiewajmy, chwałę Bogu
dajmy.

Hej kolęda, kolęda.

Panna porodziła niebieskie Dzieciątko,
w żłobie położyła małe Pacholątko:
Pasterze śpiewają, na multankach grają.
Hej kolęda, kolęda.

Skoro pastuszkowie o tym usłyszeli,
zaraz do Betlejem czym prędzej bieźeli
witając Dzieciątko, małe Pacholątko
Hej kolęda, kolęda.

I tak wszyscy społem wokoło stanęli
Panu Małeńkiemu wesoło krzyknęli:
Funda, funda, funda, tota ritibunda
Hej kołęda, kołęda!

20. Gore gwiazda Jezusowi

Gore gwiazda Jezusowi w obłoku
Józef z Panną asystują przy boku.

Ref. Ejże ino, dyna dyna
Narodził się Bóg Dziecina
W Betlejem, w Betlejem.

Pastuszkowie z podarunki przybiegli
Wkoło szopę o północy oblegli

Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
Których oni nie słyszeli jak żywi, wi

Już Maryja Jezuleńka powiła,
Stąd pociecha dla człowieka jest miła.

Wół i osioł w parze służą przy żłobie,
Huczą, buczą delikatnej Osobie.

Anioł Pański kuranciki wycina.
Stąd pociecha dla człowieka jedyna.

21. Okarynki, fujarecki

Ref: Okarynki fujarecki skrzypki dudy
basy

Ej, zagrociez Jezuskowi po syścitkie
casy

Dwa tysiące rokow ciesy tako nowina
Ze nam Bóg zesyło z nieba swoigo Syna
Sycka my się tu zebrali na Jego chwałę
By uciesyc naszym graniem Dzieciątko
małe

Cuwał Maciek przy łowickach późnym wieczorem
Kiedy nagle łozgorzala łuna nad borem
Usiadł, trąbi. Jak z armatów naroz ryknyło
I ze snu na równe nogi syćko stanęło.

Janiołowie całom hurmom z nieba
spłyneli

I przy struchlałych pastyrzach rzędem staneli.
Nieopodal w lichym żłobie Dzieciątko kwili
Zbierajciez się do stajenki cas mu
umilić.

Smaruczciez kalafoniją zmurszałe smycki
Coby się nie wystraszyło wasej muzycki
Niech się ciesy i raduje Dziecina święta
A kie zaś do nieba wróci, o nas pamięta.

22. Jam jest dudka

Jam jest dudka Jezusa mojego
będę Mu grał z serca uprzejmego
Graj dudka, graj, graj Panu, graj!

Zagram Panu w kozłowe dudeczki
dla Jezusa i dla Panienczki

Na piszczałce i na multaneczkach
na bandurze, ba i na skrzypeczkach

Na fujarze, na głośnym cymbale
na organkach, na starym regale

W szałamaje i w klawicymbały
aż Panięciu nóżki będą drgały

Na puzonie, cytrze i wijoli
niech się Panię nacieszy do woli

I do tuby maryny zamierzę
w trąby, w kotły na wiwat uderzę

Tak będę grał aże kto usłyszy
musi tańczyć aże się udyszy

Jużci Panna mile nadśłuchuje
stary Józef rzeško podskakuje

Pobiegnęć ja do Walkowej budy
a przyniesie tamte większe dudy

Ty Walaszku daj no ten dzban piwa
niech do grania ochoty przybywa

Póki tylko w ciele moim siły
póty-ć będę grał mój Jezu miły

Pomnij Jezu żem ja jest Twa dudka
dusza moja Twoja jest chałupka

23. Jakaż to gwiazda

Jakaż to gwiazda świeci na wschodzie,
gwiazda nowego imienia?

Mędrcy wołają: "Ciesz się narodzie,
to gwiazda twego zbawienia."

Biegną Królowie za jej promieniem
a za Królami tłum ludu;

bo im ta gwiazda świeci zbawieniem,
bo im zwiastuje cud cudu.

Ten, co nam później miał być przykładem
w miłości i poświęceniu,
dziś niezgłębionych wyroków śladem
zrodzon w nędzy, poniżeniu.

W garstce barłogu skrył świętą głowę,
palmę światłości męczeństwa,
co świata życie miała dać nowe,
nad błędem odnieść zwycięstwa.

Panie, ta gwiazda, co Mędrców wiodła
do Chrystusowej kołyski,
niech nas do Twego prowadzi źródła,
światowe przyćmi połyski.
Do ostatniego życia zaniku
Boskiego światła udziela,
byśmy tam zaszli po jej promyku,
do świętych stóp Zbawiciela.

24. Jezusa narodzonego

Jezusa narodzonego
wszyscy witajmy,
Jemu po kolędzie dary
wzajem oddajmy;

Ref: Oddajmy wesoło,
skłaniajmy swe czoło,
skłaniajmy swe czoło
Panu naszemu.

Oddajmy za złoto wiarę,
czyniąc wyznanie,
że to Bóg i Człowiek prawy
leży na sianie;

Oddajmy też za kadzidło
Panu nadzieję,
że Go będziemy widzieć w niebie,
mówiąc to śmiejąc;

Oddajmy za miłość
na dowód tego,
że Go nad wszystko kochamy,
z serca całego;

Przyjmij, Jezu, na kolędę
te nasze dary,
przyjmij serca, dusze nasze
za swe ofiary,

Coda: Byśmy kiedyś w niebie,
osiąść mogli Ciebie,
osiąść mogli Ciebie
na wieki wieków.

25. Jezus malusieńki

Jezus malusieńki, leży wśród stajenki,
Płacze z zimna, nie dała Mu matusia
sukienki.

Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęta,
W który dziecię owinąwszy, siankiem
Je okryła,

Nie ma kolebeczki, ani poduszczeni,
We żłobie Mu położyła siana pod
głoweczki.

Dziecina się kwili, Matusieńka lili,
W nóżki zimno, żłódek twardy,
stajenka się chyli.

Panienka truchleje, a mówiąc łzy leje:
O mój synu! Wola Twoja, nie moja się
dzieje.

Tylko nie płacz, proszę, bo żalu nie
znośę,
dosyć go mam z męki Twojej, którą w
sercu noszę.

Pokłon oddawajmy, Bogiem Je
wyznajmy,
To Dzieciątko ubożuchne ludziom
ogłasza jmy.

Niech Je wszyscy znają, serdecznie
kochają,
Za tak wielkie poniżenie chwałę Mu
oddają.

Leżysz na tym sianie, Królu nieba,
ziemi,
Jak Baranek na zabicie za moje
zbawienie.

Pójdź do serca mego, Tobie otwartego,
Przysposób je do mieszkania i wczasu
swojego.

26. Lulajże, Jezuniu

Lulajże Jezuniu, moja perełko,
Lulajże ulubione me pieścidełko.

Ref. Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj!
A Ty Go, matulu, z płaczu utulaj.

Zamknijże znużone płaczem
powieczki,
Utulże zemdlone łkaniem usteczki.

Lulajże przyjemna oczom
gwiazdeczko,
Lulaj, najśliczniejsze świata słońeczko.

Lulajże, piękniuchny mój aniołeczku,
lulajże, małuchny świata kwiateczku.

Lulajże różyczko najozdobniejsza,
lulajże, lilijko najprzyjemniejsza.

Cyt cyt cyt, już zaśnie małe Dzieciątko,
patrz jeno, jak to śpi niby kurczątko.

Cyt cyt cyt, wszyscy się spać
zabierajcie,
mojego Dzieciątka nie przebudzajcie.
Matuniu kochana, już odchodzimy,
małemu Dzieciątku przyśpiewujemy.

27. Mali kolędnicy

Mali kolędnicy idą do stajenki.
Zabiorą ze sobą wesołe piosenki.
Ref. Oj, wesoło nam! Przyszedł do nas
Pan.
Malutki Jezusik u boku Mamusi.
Damy sobie ręce, zatoczymy koło.
Zanucimy razem kolędę wesołą!

28. Mędrcy świata

sł. S. Bortkiewicz, muz. Z. Odelgiewicz

Mędrcy świata, monarchowie,
gdzież śpiesznie dążycie?
Powiedzcież nam, Trzej Królowie,
chcecie widzieć Dziecię?
Ono w żłobie, nie ma tronu,
i berła nie dźwierzy,
A prorocstwo Jego zgonu,
już się w świecie szerzy.
Mędrcy świata, złość okrutna
Dziecię prześladuje.
Wieść to straszna, wieść to smutna,
Herod spisek knuje:
Nic monarchów nie odstrasza,
do Betlejem śpieszą,
Gwiazda Zbawcę im ogłasza,
nadzieją się cieszą.
Przed Maryją stają społem,
niosą Panu dary.
Przed Jezusem biją czołem,
składają ofiary.
Trzykroć szczęśliwi królowie,
któż wam nie zazdrości?
Cóż my damy, kto nam powie,
pałając z miłości?
Tak jak każą nam kapłani,
damy dar troisty:
Modły, pracę niosąc w dani
i żar serca czysty.

To kadzidło, mirrę, złoto
niesiem Jezu szczerze,
Co dajemy Ci z ochotą,
od nas przyjm w ofierze.

29. Mizerna cicha

słowa Teofil Lenartowicz

Mizerna, cicha, stajenka licha,
Pełna niebieskiej chwały.
Oto leżący, przed nami śpiący
W promieniach Jezus mały.
Nad nim anieli w locie stanęli
I pochyleni klęczą
Z włosy złotymi, z skrzydłami białymi,
Pod malowaną tęczę.
I oto mnodzy ludzie ubodzy
Radzi oglądać Pana,
Pełni natchnienia, pewni zbawienia
Upadli na kolana.
Oto Maryja, czysta lilija,
Przy niej staruszek drżący
Stoją przed nami, przed pastuszkami
Tacy uśmiechający.
Lulaj Dziecino, lulaj ptaszyno,
nasze umiłowanie
gdy się rozbudzi w tej rzeszy ludzi
zbawienie nam się stanie.
Wielkie zdziwienie, wszelkie
stworzenie,
Cały świat odmieniony:
Mądrość Mądrości, Światłość
Światłości,
Bóg Człowiek tu wcielony
Długo czekali, długo wzdychali,
Aż niebo rozgorzało,
Piekło zawarte, niebo otwarte,
Słowo się Ciałem stało
Hej, ludzie prości, Bóg z nami gości,
Skończony czas niedoli!
On daje siebie, chwała na niebie,
Pokój nam dobrej woli.

30. My też pastuszkowie

My też pastuszkowie, nie tylko królowie,
na wozie, na wozie.
jedziemy z kapelą, niech nas rozweselą
na mrozie, na mrozie.

Graj, mówi Jezus, Bartku swoje!
Stój Dziecią, tylko bas wystroję
i smyczek, i smyczek.

Bartek sobą troska, że nie ma i włoska
na smyku, na smyku.

A nie myśląc wiele, szast ogon kobyle
do szyku, do szyku.

Jak zarżnie w swoje szałamaje,
aż Jezus paluszkami łaje:
powoli, powoli.

Stach do swoich basów
przywiął sześć kiełbasów,
wesoło, wesoło.

Jan na swej oboi wielkie figle stroi
Nuż w koło, nuż w koło.

Ru ru ru, Stach na swoim basie,
Dyl dyl dyl, Kuba na kiełbasie
ha sa sa, ha sa sa

Kuba na swe dudy
coraz spojrz z budy, boi się

Ale Józef stary porwawszy gańdziary:
połóż się, połóż się.

Wnet Kuba zaczął grać od ucha
Aż urwał rękaw od kozucha
Na sobie, na sobie.

Banach, choć pijany, zdjąwszy lirę
z ściany surmuje, surmuje.

Zagrał po francusku, a Jarosz po
chińsku tańczy, tańczy.

Rzekł Maciek: my nierówno skaczem
przeparzył Jarosza korbaczem
Nie żartuj, nie żartuj.

I ty jak pastuszek chwytaj za
śpiwniczek i śpiewaj, i śpiewaj.
Telewizor w kącie, ale go nie włączaj,
niech stoi.

Bo to jest karnawał,
czas śpiewu i zabaw
wesołych, wesołych.

31. Nie było miejsca

słowa Mateusz Jeź

Nie było miejsca dla Ciebie
w Betlejem w żadnej gospodzie
i narodziłeś się, Jezu,
w stajni, w ubóstwie i chłodzie.

Nie było miejsca, choć zszedłeś
jako Zbawiciel na ziemię,
by wyrwać z czarta niewoli
nieszczęsne Adama plemię.

Nie było miejsca, choć chciałeś
ludzkość przytulić do łona
i podać z krzyża grzesznikom
zbawcze, skrwawione ramiona.

Nie było miejsca, choć zszedłeś
ogień miłości zapalić
i przez swą mękę najdroższą
świat od zagłady ocalić.

Gdy liszki mają swe jamy
i ptaszki swoje gniazdeczka,
dla Ciebie brakło gospody,
Tyś musiał szukać żłóbeczka.

A dzisiaj czemu wśród ludzi
tyle łez, jęków, katuszy?
Bo nie ma miejsca dla Ciebie
w niejednej człowieczej duszy!

Ta nowosądecka kołęda zyskała niezwykłą popularność
w czasie wojny, zwłaszcza w obozach i łagrach. Posiada wiele
opracowań chóralnych.

32. Oj, maluśki, maluśki

Oj maluśki, maluśki, maluśki,
kieby rękawicka
alboli też jakoby, jakoby
kawatecek smycka.

Cy nie lepiej by Tobie,
siedzieć było w niebie,
Wsak Twój Tatuś kochany
nie wyganiał Ciebie.

Tam Ci zawsze służyły
prześlicne janioty,
a tu leżysz sam jeden
jako palec goły.

Tam w niebiosach wygody,
a tu bieda wszędzie
Jak Ci teraz dokuca,
tak i potem będzie.

Tam Ty miałeś pościółkę
i miętkie piernatki,
tu na to Twej nie stanie
ubozuchnej Matki.

Tam kukiełki jadałeś
z carnuską i miodem,
tu się jeno zasilać
mysis samym głodem.

Tam pijałeś ceć jakie
słodkie małmazysze,
tu się Twoja gębusia
łez gorzkich napije.
Hej, co się więc takiego
Tobie Panie stało,
zeć się na ten kiepski świat
przychodzić zachciało.
Gdybym ja tam jako Ty,
tak królował sobie,
nie chciałbym ja przeniędy,
w tym spoczywać żłobie.
Albo się więc, mój Panie,
wróc do swej krainy,
albo pozwól się zanieść
do mej chałupiny.

U mnie znajdziesz jak w niebie
miluśkie mieszkanie.
Leżeć będziesz nie żłobie
lecz w mym sercu Panie.
Cóż Ci oddam, mój Panie,
chyba me piosneczki,
alboli też te moje, te moje
lipowe skrzypeczki.
*Oj, Maluśki, Maluśki, Maluśki,
Pan Jezus nieduży,
Usiadł se na przypiecku,
I fajczkę kurzy...*

33. O Józefie, coś szukał gospody

O Józefie, coś szukał gospody,
Gdzie Zbawiciel narodzić się miał;
Tyś stajenkę zgotował na gody,
Gdzie miłości cud wielki się stał.
Tyś najmiłszym był stróżem stajenki,
Gdzie niebiański zakwitnął nam kwiat;
Tyś był stróżem najświętszej Panienki
I Dzieciątka co przyszło na świat.
Hołd Ci niesiem, ozdobo Kościoła,
Opiekunem kolebki tyś był,
Ześ pasterzy zgromadził dokoła,
Z nimi w blaskach anielskich tam żył.
Z pasterzami śpiewajmy kolędy
Aby radość do dusz ludzkich nieść
Z aniołami roznieśmy je wszędy,
Niechaj serca pokrzepi ta wieść

34. O gwiazdo betlejemka

słowa K. Glinka (II wojna światowa)

O gwiazdo Betlejemka,
zaświeć na niebie mym.
Tak szukam Cię wśród nocy,
tęsknię za światłem Twym.
Zaprowadź do stajenki,
leży tam Boży Syn,
Bóg Człowiek z Panny świętej,
dany na okup win.
O nie masz Go już w szopce,
nie masz Go w żłóbku tam?
Więc gdzie pójdziemy Chryste?
Gdzie się ukryłeś nam?
Pójdziemy przed ołtarze
wzniecić miłości żar,
I hołd Ci niski oddać:
to jest nasz wszystek dar.
Ja nie wiem, o mój Panie,
któryś miał w żłobie tron,
czy dusza moja biedna
milsza Ci jest, niż on.
Ulituj się nade mną,
błagać Cię kornie śmiem.
Gdyś stajnią nie pogardził,
nie gardź i sercem mym.

35. Pan z nieba

Pan z nieba i z łona Ojca przychodzi,
oto się z Maryi dziś Jezus rodzi;
łaski przynosi temu, kto prosi,
odpuszcza grzechy, daje pociechy;
o Panie nasz święty, cud niepojęty!
Przystąpmy do Tego z swymi
prośbami,
którego oczęta spłynęły łzami;
niech łaska, Boże, Twoja wspomóżę,
zlituj się, Panie, oddal karanie
od nas grzesznych ludzi, gdy trąba
wzbudzi!
Pamiętaj na dobroć! Co się to stało,
żeś przyjął z Maryi, Bóg, ludzkie ciało?
Panna nosiła, Panna powiła,
prości pasterze czcili Cię szczerze,
monarchy witali, gdy Cię poznali.

O Panie! Tyś z Ojca, Tyś światło z Boga,
ubogis i Matka Twoja uboga
te czynią kroki Boskie wyroki,
aby stworzony człowiek korony
dostał przez Ciebie i mieszkał
w niebie.

36. Pasterze mili

Pasterze mili, coście widzieli?
Widzieliśmy maleńkiego,
Jezusa narodzonego,
Syna Bożego, Syna Bożego.
Co za pałac miał, gdzie gospodą stał?
Szopa bydłu przyzwoita,
I to jeszcze źle pokryta,
Pałacem była, pałacem była.
Jakie łóżeczko, miał Paniąteczko?
Marmur twardy, żłób kamienny,
na tym depozyt zbawienny,
spoczywał łożu, spoczywał łożu.
Czyli o wygodach, czyli o swobodach?
Na barłogu, ostrym sianie
delikatnie spało Panię,
nie o łabędziach, nie o łabędziach.
Kto go asystował, kto go pilnował?
Wół i osioł przykłąkali,
parą go swą zagrzewali.
Dworzanie Jego, dworzanie Jego.
Jakie kapele nuciły trele?
Aniołowie Mu śpiewali,
my na dutkach przygrywali
skoczno, wesoło, skoczno, wesoło.
Co za obicie miało to Dziecię?
Wisząc spod strzech pajęczyna,
Boga i Maryi Syna
obiciem była, obiciem była.
W jakiej odzieży Pan młody leży?
Za purpurę, perły drogie
ustroiła Go w ubogie
pieluszki nędza, pieluszki nędza.
Jakieście dary dali ofiary?
Sercaśmy własne oddali,
a odchodząc pokłąkali
czołem Mu bili, czołem Mu bili.

37. Przybieżeli do Betlejem

Przybieżeli do Betlejem pasterze,
grając skocznie Dzieciąteczku na lirze.

Ref: Chwała na wysokości, chwała na
wysokości, a pokój na ziemi.

Oddawali swe ukłony w pokorze
Tobie, z serca ochotnego, o Boże!
Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
których oni nie słyszeli, jak żywi.
Dziwili się napowietrznej muzyce
i myśleli: co to będzie za Dziecię?
Oto Mu się wół i osioł kłaniają,
trzej Królowie podarunki oddają
I Anieli gromadami pilnują,
Panna czysta wraz z Józefem piastują.
Poznali Go Mesyaszem być prawym,
narodzonym dzisiaj Panem łaskawym.
My Go także Bogiem, Zbawcą już znamy
i z całego serca wszyscy kochamy

38. Pokłon Jezusowi

W szopie, w szopie we żłóbeczku
leży Jezus na sianeczku.
Czuwa Maria nad Dzieciątkiem,
a pastuszek wraz z jagniątkiem
do Jezusa bieży.
Kłaniam Ci się, Chryste Jezu,
Najmilejszy!
Kłaniam Ci się Chryste Jezu
Najśliczniejszy!
Z pastuszkami tu biegniemy,
serca nasze oddajemy
Pokój ziemi
On to sprawił, Boską rączkę
błogosławił całemu krajowi!

39. Pójdźmy wszyscy do stajenki

Pójdźmy wszyscy do stajenki,
do Jezusa i Panienki!
Powitajmy maleńkiego
i Maryję, Matkę Jego.
Witaj, Jezu ukochany,
od Patryarchów czekany.
Od Proroków ogłoszony,
od narodów upragniony.
Witaj, Dziecineczko w żłobie,
wyznajemy Boga w Tobie.
Coś się narodził tej nocy,
byś nas wyrwał z czarta mocy.

Witaj, Jezu nam zjawiony;
witaj, dwakroć narodzony,
raz z Ojca przed wieków wiekiem,
a teraz z Matki człowiekiem.

Któż to słyszał takie dziwy?
Tyś człowiek i Bóg prawdziwy,
Ty łączysz w jednej Osobie
dwie natury równe sobie.

O szczęśliwi pastuszkowie,
któż radość waszą wypowie!
Czego Ojcowie żądali,
wyście pierwsi oglądali.

O Jezu, nasze kochanie,
czemu nad niebios mieszkanie
przedkładasz nędzę, ubóstwo,
i wyniszczasz swoje Bóstwo?

Miłości to Twojej dzieło
z miłości początek wzięło.

Byś nas zrównał z Aniołami,
poniżasz się między nami.

Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię,
niech Cię kochamy nad życie;
niech miłością odwdzięczamy
miłość, której doznawamy.

Święta Panno, Twa przyczyna
niech nam wyjedna u Syna,
by to Jego narodzenie
zapewniło nam zbawienie

40. Północ już była

Północ już była, gdy się zjawiła nad
bliską doliną jasna łuna,
którą zoczywszy i zobaczywszy,
krzyknął mocno Wojtek na Szymona:
Szymonie kochany,
znak jest niewidziany
że całe niebo gorzeje.

Na braci zawołaj, niechaj wstawają,
Kuba i Mikołaj niech wypędzają barany
i capy, owce, kozły, skopy zamknięte.

Na te wołania z smacznego spania
porwał się Stach z Grześkiem i spadł z
broga; Maciek truchleje, od strachu
mdleje, woła: uciekajcie, ach, dla Boga!

Grzeško źebro złamał, Stach na nogę
chromał, bo ja w kolanie wywinął.
Oj, oj, oj, dla Boga! Pawełek woła:
uciekajcie prędko, gore stodoła.
Pogorzały szopy i pszeniczne snopy,
Jam zginął.

Leżąc w stodole, patrząc na pole,
ujrzał Bartosz stary Anioły,
które wdzięcznymi głosami swymi
okrzyknęły ziemskie padoły.
Na niebie niech chwała
Bogu będzie trwała,
a ludziom pokój na ziemi!

Pasterze wstawajcie, witajcie Pana,
pokłon Mu oddajcie, wzięwszy barana;
skocznie Mu zagrajcie,
głosy zaśpiewajcie zgodnymi!

Więc ich tamuje i perswaduje
Bartosz, jako stary, w te słowa:
Czego krzyczycie, gwałty czynicie?
nie gorze lecz to jest rzecz nowa:
Bóg się na świat rodzi, witać się Go godzi!
Pójdźmyż do Niego z darami.

Weź. Kuba, indyka! Ty, Wojtku, cielę!
Ja Mu poduszeczkę z puchu uścielę,
Grzeško zagra w dudki by skakał malutki wraz z nami.

Biegną więc w skoki, nabrawszy w troki
jabłek, obwarzanków i gruszek,
miodu praśnego, masła młodego,
mleka i śmietany dzbanuszek.
Kurcząt młodych czworu, kur starych ośmioro,
przy tem jaj świeżych dwie kopy.

Dwie kozy dla mleka i jagniąteczko,
indyka, kapłona i cieląteczko;
idąc wygrywają, szczęśliwie stawają u szopy.

Stojąc pod ścianą, powymowano,
co z sobą przynieśli dla Pana:
dał Wojtek cielę, Stach jaj kobiele,
Mikołaj i Szymon barana.
Grzeško obwarzanki, Kuba dzban śmietanki,
przytem jaj świeżych dwie kopy.
Kląknawszy, z darami serca oddali,
stanąwszy parami, na dudkach grali;
potem się skłonili, do domu wrócili wesoło.

41. Przystąpmy do szopy

Przystąpmy do szopy
uściskajmy stopy Jezusa maleńkiego,
który swoje Bóstwo
wydał na ubóstwo dla zbawienia
naszego.

Zawitaj Zbawco narodzony
z Przczystej Panienki.
Gdzie berło, gdzie Twoje korony,
gdzie berło gdzie Twoje korony,
Jezu malusieńki.

Ten, co wszechświat dźierzy,
w żłobie dzisiaj leży, ludzkiej pomocy
czeka

Jezus, Bóg wcielony w żłobie
wyniszczony
dla zbawienia człowieka.

O Boże, bądźże pochwalony
za Twe narodzenie!
Racz zbawić ludzki ród, zgubiony,
racz zbawić ludzki ród zgubiony,
daj duszy zbawienie.

42. Serca ludzkie się radują

Serca ludzkie się radują,
biją szczęściem jak te dzwony,
przyszedł na świat Bóg, Zbawiciel,
Pan nam z niebios objawiony.

Ref: Zaśpiewajmy wszyscy razem
Jezusowi w stajeneczce,
zaśpiewajmy jak najpiękniej
naszej świętej Panieneccze.

Słowo Boże się spełniło,
świat od grzechów odkupiony.
Przyszedł na świat Bóg, Zbawiciel,
Pan nam z niebios objawiony.

43. Śliczna Panienska

Śliczna Panienska Jezusa zrodziła,
w stajni powiwszy siankiem Go okryła.

O siano, siano siano jak lilija,
na którym kładzie Jezusa Maryja.

Czemuż litości nie masz, Panno droga,
żeś w liche sianko uwinęła Boga?

O siano siano, siano, kwiecie drogi
że się na tobie kładzie Pan ubogi.

Dziwna na świecie stała się odmiana,
że nazareński kwiat rzucon do siana.

O siano, siano, co to w tobie było,
żeś będąc sianem w kwiat się obróciło?

Lecz to dziwniejsza że Pan ogniem
bywszy

w siano się ukrył, siana nie spaliwszy.
O siano, siano, czemu nie gorejesz,

czemuż przynajmniej Pana nie
zagrzejesz?

Już to nie w cierniu jest kwiat lilijowy,
lecz z siana wyrósł przez grzech
Adamowy.

O siano siano, o błogosławione,
na którym Dziecię Jezus jest złożone.

Szczęśliwa łąka która temu sianu
słać się kazała na pościółkę Panu.

O siano, siano, wszystek kwiat różany,
przechodzisz dzisiaj narcyz tulipany.

Szczęśliwe ręce te zaprawdę były,
co dla Jezusa to siano kosiły.

O, siano, siano, godneż to było,
by się na tobie Bóstwo położyło.

Przeklął był ludzkie Bóg dla drzewa
plemie, leżąc na siane dziś pojednał
ziemię. O siano, siano, gdy piastujesz
Boga, nam się przez ciebie w niebo
ściele droga.

44. Triumfy Króla niebieskiego

Triumfy Króla niebieskiego
zstąpiły z nieba wysokiego.

Pobudziły pasterzów,
dobytku swego stróżów śpiewaniem.

Chwała bądź Bogu w wysokości,
a ludziom pokój na niskości.

Narodził się Zbawiciel,
dusz ludzkich Odkupiciel na ziemi.

Zrodziła Maryja Dziewica
wiecznego Boga bez rodzica,
by nas z piekła wybawił,
a w niebieskich postawił pałacach.

Pasterze w podziwieniu stają,
triumfu przyczynę badają,
co się nowego dzieje,
że tak światłość jaśniej nie wiedzą.

Niebieskim światłem oświeceni,
pokornie przed nim uniżeni,
Bogiem Go być prawdziwym
z serca afektem żywym wyznają.

I które mieli z sobą dary
Dzieciątka dają na ofiary:
Przyjmij, o Narodzony
nas i dar przyniesiony z ochotą.

45. W dzień Bożego narodzenia

W dzień Bożego Narodzenia
radość wszystkiego stworzenia!
Ptaszki w górę podlatują,
Jezusowi wyśpiewują.

Słowik zaczyna dyszkantem,
szczygieł mu wtóruje altem,
szpak tenorem krzyknie czasem
a gołąbek gruchnie basem.

A mazurek ze swym synem
świergąc siedzą za kominem;
ach cierp, cierp, cierp miły Panie,
póki ten mróz nie ustanie.

Wróbel, ptaszek nieboraczek,
uziąbłwszy śpiewa jak żaczek:
dziw, dziw, dziw, dziw, dziw nad
dziwy,

narodził się Bóg prawdziwy!

I żurawie w swoje nosy
wykrzykują pod niebiosy,
czajka w górę podlatuje,
chwałę Bogu wyśpiewuje.

Sroka włazłszy na jedlinę
odarła sobie łysinę
i choć gołe świeci czoło
gwarzy jednak dość wesoło.

Niesłychana to nowina:
Panna porodziła Syna.
Syna Jednorodzonego
Boga Ojca Niebieskiego.

Porodziwszy Go, powiła
i w żłóbeczku położyła.
Wół i osioł się kłaniają
i Dzieciątko ogrzewają.

Gdy ptactwo Boga uczciło,
co żywo się rozproszyło.
Ludziom dobry przykład dali,
ażebymy Go uwielbiali.

I my też serca ofiary
łącząc z pastuszemi dary,
oddajemy Wcielonemu
Bogu dziś nam zrodzonemu.

46. Kaczka pstra

Kaczka pstra dziatki ma,
siedzi sobie na kamieniu,
trzyma dudki na ramieniu,
kwa kwa kwa pięknie gra.

Gąsiorek, jędorek
na bębenku wybijają,
Pana wdzięcznie wychwalają:
gę gę gę gęgają.

Czyżyczek, szczygliczek
na gardłeczkach jak skrzypeczkach
śpiewają Panu w jasłeczkach,
lir lir lir w jasłeczkach.

Słowiczek muzyczek
gdy się głosem popisuje,
wesele świata zwiastuje:
ciech, ciech, ciech zwiastuje.

Skowronek jak dzwonek,
gdy do nieba się podnosi,
o kolędę pięknie prosi:
fir fir fr tak prosi.

Wróblowie stróżowie
gdy nad szopą świergotają,
Paniąteczku spać nie dają,
dziw dziw dziw nie dają.

47. W żłobie leży

wg tradycji autorem jest Piotr Skarga

W żłobie leży, któż pobieży
Kolędować Małemu
Jezusowi Chrystusowi,
Dziś nam narodzonemu?
Pastuszkowie przybywajcie,
Jemu wdzięcznie przygrywajcie,
Jako Panu naszemu.

My zaś sami z piosneczkami
za wami pośpieszymy.

A tak tego Maleńkiego
Niech wszyscy zobaczymy:
Jak ubogo narodzony,
Płacze w stajni położony,
Więc Go dziś ucieszymy.

Naprzód tedy, niechaj wszędy
Zabrzmie świat w wesołości.

Że posłany, nam jest dany
Emanuel w niskości.

Jego tedy przywitajmy,
Z Aniołami zaśpiewajmy:
"Chwała na wysokości".

Witaj, Panie, cóż się stanie
Że rozkosze niebieskie,
Opuściłeś, a zstąpiłeś
Na te niskości ziemskie.

"Miłość moja to sprawiła,
Że człowieka wywyższyła,
Pod nieba empirejskie".

Przecz w żłobeczku, nie w łóžeczku
na sianku połoŹony.

Przecz z bydlęty, nie z panięty
w stajni jesteŹ złożony.

By człek sianu przyrównany,
grzesznik bydlęciem nazwany
przeze Mnie był zbawiony.

Trzej królowie, monarchowie
wschodni kraj opuszczają
serc ofiary z trzema dary
Tobie Panie oddają.

„Darami się kontentuję
bardziej serca ich szanuję
za to niebo niech mają”.

W Ramie głoŹy pod niebiosy
wzbijają się Racheli,
gdy swe syny bez przyczyny
w krwawej widzi kąpieli.

„Większe Mnie dla nich kąpanie
w krwawym czeka oceanie,
Skąd niebo będą mieli.

Twoje państwo i poddaństwo
jest świat cały, o BoŹe.

Tyś polny kwiat, czemuŹ Cię świat
przyjąć nie chce, choć może?

„Bo świat doczesne wolności
zwykł kochać, Mnie zaś w złoŹci
Ściele krzyŹowe łoŹe.

48. Wesołą nowinę

Wesołą nowinę, bracia słuchajcie,
Niebieską Dziecinę ze mną witajcie.

Ref: Jak miła ta nowina!

Mów, gdzie jest ta Dziecina?

Byśmy tam pobieżeli i ujrzeli.

Bogu chwałę wznoszą na wysokoŹci,
pokój ludziom głoŹszą duchy ŹwiatłoŹci.

Panna nam powiła Boskie Dzieciątko,
pokłonem uczciła to Niemowlątko.

Którego zrodziła, Bogiem uznała,
i Panną, jak była, Panną została.

Królowie na wschodzie juŹ to poznali
i w Judzkim narodzie szukać jechali.

Gwiazda najŹliczniejsza ich oŹwieciła,
do szopy w Betlejem zaprowadziła.

ZnaleŹli to Dziecię i Matkę Jego.
Tam idźcie, znajdziecie Syna BoŹego!

Coda: Jak miła to nowina! JuŹ wiemy,
gdzie Dziecina. Wszyscy tam
pobieżymy i ujrzymy

49. Wśród nocnej ciszy

Wśród nocnej ciszy głoŹ się rozchodzi:
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi
Czem prędzej się wybierajcie,
Do Betlejem poŹpieszajcie przywitać
Pana.

Poszli, znaleŹli Dzieciątko w żłobie,
Z wszystkimi znaki, danymi sobie.

Jako Bogu czeŹ Mu dali,
A witając zawołałi z wielkiej radoŹci:

"Ach witaj, Zbawco z dawna Źądany,
Cztery tysiące lat wyglądany!
Na Ciebie króle, prorocy,
Czekali, a Tyś tej nocy nam się
objawił".

I my czekamy na Ciebie, Pana,
A skoro przyjdiesz na głoŹ kapłana.
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc, ŹeŹ jest pod osobą Chleba i
Wina.

50. Z narodzenia Pana

Z Narodzenia Pana dzień dziŹ wesół!
WyŹpiewują chwałę Bogu Źywioły.
RadoŹ ludzi wszędzie słynie!

Anioł budzi przy dolinie
pasterzów, co paŹli pod borem woły.

Wypada wśród nocy ogień z obłoku,
dumają pasterze w takim widoku.

KaŹdy pyta: "Co się dzieje?

Czy nie Źwita? Czy nie dnieje?

Skąd ta łuna bije, tak miła oku!"

Ale gdy anielskie głoŹy słyszeli,
zaraz do Betlejem prosto bieŹeli.

Tam witali w żłobie Pana,

poklękali na kolana

i oddali dary, co z sobą wzięli.

Potem wykrzyknęli w głoŹ na
przemiany:

Źyj, Jezu maleńki, na świat zesłany.

Niech Ci, Panie, od nas chwała

nie ustanie, wiecznie trwała,
żyj, żyj Zbawicielu z nieba zesłany.
Odchodzą z Betlejem pełni wesela
że już Bóg wysłuchał próśb Izraela,
gdy tej nocy to ujrzeni,
co prorocy widzieć chcieli,
w ciele ludzkim Boga i Zbawiciela.

I my z pastuszkami dziś się radujmy,
chwałę z Aniołami wraz wyśpiewujmy,
bo ten Jezus z nieba dany,
weźmie nas między niebiany,
tylko Go z całego serca miłujmy

51. Z nieba wysokiego

Z nieba wysokiego Bóg zstąpił na ziemię,
ażeby do nieba wywiódł ludzkie
plemię.

Bierze osobę Dzieciny,
opłakuje ludzkie winy
Syn Boga jedyny.

Zniża swój Majestat Król całego świata,
opuszcza tron nieba, a z ludźmi się brata.

Bóg niezmierny, w żłóbku mały,
zapomina Bóstwa, chwały,
by świat zbawił cały.

Mieści się we żłobie Nieograniczony,
w pieluszki spowity, na sianku złożony,
choć Mu zimno, nie narzeka,
chętnie cierpi dla człowieka,
łez pokutnych czeka.

Pośpiesz więc grzeszniku Dziecina cię
wzywa
masz łatwy do szopy przystęp gdzie
spoczywa

Wszak nie grozi ani łaje,
ale rączki ci podaje,
odmień obyczaje.

Zbawienie jest twoje w rękę tej Dzieciny,
proś tylko ze łzami, odpuści ci winy.
Patrz, na rączkach ma powicie,
karać nie może, bo dziecę,
tylko dawać życie.

52. Zjawiło się nam dziś

Zjawiło się nam dziś coś nowego,
pokój na ten świat przynoszącego,
który głosili i roznosili Anieli.

Chwała bądź Bogu na wysokości,
a ludziom pokój na tej niskości!
Dziwna nowina, zrodziła Syna Maryja!
Pasterze zaraz prędko śpieszyli,
aż do Betlejem miasta przybyli.
Tam wraz witali, dary składali
Dzieciatku.

"Oto przynosim dary dla Ciebie,
nie gardź, lecz przyjmij wszystkich do
siebie. Odpuść nam winy, Synu jedyny
Maryi."

53. Kolęda dla nieobecnych

słowa Sz. Mucha

Ta nadzieja znów wstąpi w nas,
Nieobecnych pojawią się cienie.
Uwierzymy kolejny raz
w jeszcze jedno Boże Narodzenie.

I choć przygasał świąteczny gwar
bo zabrakło znów czyjegoś głosu,
przyjdź tu do nas i z nami trwaj
wbrew tak zwanej ironii losu

Daj nam wiarę, że to ma sens,
że nie trzeba żałować przyjaciół.
Że gdziekolwiek są, dobrze im jest
bo są z nami choć w innej postaci

I przekonaj, że tak ma być,
że po głosach tych wciąż drży
powietrze,

że odeszli po to, by żyć
i tym razem będą żyć wiecznie
Przyjdź na świat by wyrównać
rachunki strat, żeby zająć wśród nas
puste miejsce przy stole

Jeszcze raz pozwól cieszyć się
dzieckiem w nas i zapomnieć, że są
puste miejsca przy stole

Ta nadzieja znów wstąpi w nas.
Nieobecnych pojawią się cienie.
Uwierzymy kolejny raz
w jeszcze jedno Boże Narodzenie.

54. Całą noc padał śnieg

słowa Marian Hemar

Całą noc padał śnieg cichy,
cichy cichuteńki.

Przyszedł świt a tu świat
cały biały, bielusieńki.

Jakby kto świata skroń
gładził chłodem białej ręki
i powiedział szeptem doń:
nic się nie bój, mój maleńki!

Niech cię głowa już nie boli,
niech cię smutna myśl nie trapi!
Bo od dziś, bo od dziś
pokój ludziom dobrej woli

Otwórz oczy, znów się zbudź
z mroków czarnej melancholii.
I ptaszęcym głosem nuć:
Pokój ludziom dobrej woli

W słońcu, patrz, skrzy się śnieg,
szron na drzewach jak koronki.
Spoza gór, spoza rzek,
spoza łąki i rozłąki.

Spoza leśnych srebrnych cisz
jakby dzwony skądś dzwoniły
i mówiły światu: słysz!

Nic się nie bój, świecie miły!

Niech cię głowa już nie boli,
wszystkim żalom połóż kres.
Dosyć trosk i dosyć łez!

Pokój ludziom dobrej woli

Nową drogę zacznij stąd,
już za tobą dni niedoli.

Dzisiaj w dzień wesołych świąt:
pokój ludziom dobrej woli.

Tak po cichu i powoli,
białym śniegiem nuci Mu.

Choćby dziś, w tym jednym dniu:
pokój ludziom dobrej woli.

55. Kto ogrzeje rączęta

Grudniowe noce, zimowe noce,
Dzieciątko Boże z zimna dygoce.

Jedzie przez pola pokryte szronem
wiatr Mu wydzwania piosnki znajome.

Hej kołęda, kołęda, hej kołędy to czas,
kto ogrzeje rączęta, kto schronienie Mu da.

Tyle tych domów i okien tyle,
może Go schronią choćby na chwilę,
może przygarną do serca ludzie,
może nakarmią nim dalej pójdzie.

Świecek się jarzą w oknach zielonych
i złote gwiazdy wieńczą korony
a zewsząd dzwoni kołęda święta
lecz o Nim, o Nim nikt nie pamięta.

56. Long time ago in Bethlehem

Long time ago in Bethlehem,
So the Holy Bible say,
Mary's boy child, Jesus Christ,
Was born on Christmas day,

Hark, now hear the angels sing,
A newborn King today,

And man will live forevermore,
Because of Christmas day.

Trumpets sound and angels sing,
Listen to what they say,

That Man will live forevermore,
Because of Christmas day.

While shepherds watched their flocks
by night

They saw a bright new shining star,
They heard a choir sing,

The music seemed to come from afar,
Now, Joseph and his wife, Mary,

Come to Bethlehem that night,
They found no place to bear her child,
Not a single room was in sight.

By and by, they find a little nook,
In a stable all forlorn,

And in a manger cold and dark,
Mary's little Boy was born!

57. O Tannenbaum

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Wie grün sind deine Blätter!

Du grünst nicht nur zur Sommerzeit,
Nein auch im Winter, wenn es schneit.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Wie grün sind deine Blätter!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Du kannst mir sehr gefallen!

Wie oft hat schon zur Winterszeit
Ein Baum von dir mich hoch erfreut!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Du kannst mir sehr gefallen!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Dein Kleid will mich was lehren:

Die Hoffnung und Beständigkeit
Gibt Mut und Kraft zu jeder Zeit!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Dein Kleid will mich was lehre

***

*O jodełko, o jodełko, // Jak zielone są
twe liście! // Zielenisz się nie tylko
latem, lecz także zimą, gdy pada śnieg.
// O jodełko, o jodełko, // Jak zielone są
twe liście! // O jodełko, o jodełko,
bardzo mi się podobasz! // Jak często w
czas świąteczny takie drzewko jak ty
radowało mnie! // O jodełko, o jodełko,
bardzo mi się podobasz! // O jodełko, o
jodełko, twój strój nauczył mnie czegoś:
nadziei i wytrwałości co dodaje mi
zawsze odwagi i siły! // O jodełko, o
jodełko, twój strój nauczył mnie czegoś!*

***

O Christmas Tree O, Christmas Tree,
Your branches green delight us.
O Christmas Tree, O Christmas Tree,
Your branches green delight us.
They're green when summer days are bright
They're green when winter snow is white.
O, Christmas Tree, O, Christmas Tree,
Your branches green delight us!
O Christmas Tree, O Christmas Tree,
You give us so much pleasure!
O Christmas Tree, O Christmas Tree,
You give us so much pleasure!
How oft at Christmas tide the sight,
O green fir tree, gives us delight!
O Christmas Tree, O Christmas Tree,
You give us so much pleasure!

58. Santa Claus is coming to town

You better watch out, you better not cry,
you better not pout i'm tellin' you why,
Santa Claus is coming to town,
he's making a list checkin it twice,
he's gonna find out whos naughty or nice,
Santa Claus is coming to town
The boys and girls in toyland will have
a new physiqe
there gonna build a toy land all around
the christmas tree.

You better watch out you better
not cry you better not pout i'm tellin'
you why
Santa Claus is coming to town
Santa Claus is coming, Santa Claus is coming
he's coming to town

59. Jingle bells

Dashing through the snow
In a one horse open sleigh
O'er the fields we go
Laughing all the way
Bells on bob tails ring
Making spirits bright
What fun it is to laugh and sing
A sleighing song tonight
Oh, jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh
Jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh
A day or two ago
I thought I'd take a ride
And soon Miss Fanny Bright
Was seated by my side
The horse was lean and lank
Misfortune seemed his lot
We got into a drifted bank
And then we got upsoot
Oh, jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh
Jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh yeah
Jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh
Jingle bells, jingle bells
Jingle all the way
Oh, what fun it is to ride
In a one horse open sleigh
* * * * *

Poprzez białe drogi, z mrozem za pan brat
pędzą nasze sanie szybkie niby wiatr.
Biegnij koniu wrony przez uśpiony las
my wieziemy świerk zielony
i śpiewamy tak:

Ref: Pada śnieg, pada śnieg,
dzwonią dzwonki sań
co za radość gdy saniami
tak można jechać w dal
gdy pada śnieg, pada śnieg,
dzwonią dzwonki sań
a przed nami i za nami
wiruje tyle gwiazd.

Biegniesz biała drogo nie wiadomo jak,
nie ma tu nikogo kto by znaczył ślad.
Tylko nasze sanie, tylko szybki koń
tylko gwiazdy roześmiane i piosenki ton.

60. Anioł mówił do chłopaków

słowa: Ernest Bryll

Anioł mówił do chłopaków:
Nie masz szopki bez Polaków.
Więc kapotę na grzbiet bierzcie
i do Betlejema spieszcie wreszcie.

Potem dodał: Między nami,
Króle gnają tam z darami.
Więc wy też podarki dajcie,
wstydu mi nie przyczyniajcie.
Pamiętajcie!

A chłopcy wtedy stali,
dumali jak tu dalej?
Bo się chałupa wali.
Może by ją zbijali
ale gdzie znaleźć młotka
i gwoździa też nie spotkasz. Kropka.

Myślą chłopcy z Wołomina:
niech ucieszy się Dziecina.
To wie dobrze każdy głupi,
trza grzechotkę Bogu kupić.
Toć się kupi.

Pojechali do Warszawy,
ale tam ważniejsze sprawy.
Pojechali do Krakowa,
tam zabawka niegotowa. Boli głowa.

Może by co dostali,
ale gdy doczekali
ceny wniebowstąpiły,
sakiewki się skurczyły,
kolęda im została. Nie ma siły.
Przyszli wreszcie w wielkich bólach
gdzieś na chwilę po Trzech Królach.
I na Boga smutno patrzą,
a Boga na nich nie inaczej. Raczej.

Wreszcie szepce Józef cieśla:
Króle dosyć nam przynieśli.
Zaśpiewajcie, a z ochotą,
dam wam gwoździe,
dam wam młotek.

Zaśpiewajcie, a z przytupem,
to wybierze wam chałupę.
Z dachem wielkim tak jak trzeba,
z oknem na wysokie nieba.

A chłopcy jak zagrali,
to aż się śnieg zapalił!
I gwiazda, jak pijana,
tańczyła aż do rana.

I szła muzyka gromem
nad całym światą domem!
Tyle w niej mocy było,
że aż się złe skuliło
i wszyscy ludzie biedni
na całej bożej ziemi
poculi się bogato,
okryci nieba szatą. Chałupę.

Potem na rozstajnych drogach
pożegnali pięknie Boga:
Ty iść musisz na pustynię,
nas też bieda nie ominie.

Gwoździe mamy, dom zbijemy,
za dwa lata zapraszamy. I zagramy!

61. Kolęda dla aniołka

Magda Anioł

Chodził anioł po świecie,
od domu do domu /G CG/ GD G/
nie zapomniał wieści tej
przekazać nikomu /G CG/ GD G/
hej aniołku dobrze, że
chodzić ci się chciało /C / G FD/
kto by nam powiedział co
w Betlejem się stało /G CG/ GD G/
Chodził anioł po świecie,
w bieluńskim kubraku
mówił królom by w górze
poszukali znaku
hej aniołku dobry Bóg,
z nieba cię posyła
by nam głosić, że miłość
wiecznie będzie żyła
Chodził anioł po świecie,
chodził za Jezusem

śpiewał, na gitarze grał,
jeździł białym busem
hej aniołku miło cię
widzieć na tej ziemi
źle ci tu nie będzie bo
jesteś między swemi
Chodził anioł po świecie,
jeża miał przy boku
czasem było wesoło,
czasem łezka w oku
hej aniołku dobrze jak
chodzi się parami
bo najgorsze w życiu jest,
gdy jesteśmy sami
Chodził anioł po świecie,
zmęczył się co nieco
teraz inne anioły
do głoszenia lecą
hej aniołku zostań tu,
w domu miejsca wiele
a i w sercu miejsce jest
dla ciebie aniele
Chodził anioł po świecie,
ogłaszał nowinę
że niebiosa dały nam
Maleńką Dziecinę
hej aniołku bo ja też
mam dziś ogłoszenie
niechaj wszyscy wiedzą, że
kocham cię szalenie

62. W tej kolędzie

W tej kolędzie kto dziś będzie,
Każdy się ucieszy.
A kto co ma podarować
Ten się prędzej śpieszy.
Dać wiary z tej miary dla Pana Małego
By zażyć po śmierci zbawienia wiecznego.
Kuba stary przyniósł dary:
masła na talerzu;
Sobek parę gołąbeczków,
takich jeszcze w pierzu;
Wziął Tomek gomółek i jajeczko gęsie,
Bartek nie miał co dać, dobre chęci niesie.
Wialek sprawiał tłuste raki,
nierychło z wieczora:
Nałożywszy dwie kobiele,
biegł z nimi przez pola:

Aż tu strach napotkał, Walka nieboraka,
Stanęły dwa wilki niedaleko krzaka.
Gdy zobaczył one gady,
podskoczył wysoko;
Wielkim strachem przestraszony
wybił sobie oko.
Uciekał przez krzaki, podarł se chodaki,
Wilcy mu targali z kobieliny raki.
Szymek wziął kozę na powróż,
prowadzi do Pana;
Śpiewa sobie, wykrzykuje:
dana moja dana;
Kozą się zbrykała, powróż mu urwała;
Skoczywszy jak dzika, do lasu biegała.
On porwawszy się przedziuchno,
biegł za nią przez krzaki.
Kozą skacze jak szalona,
spłoszyły ją ptaki:
Uchwycił za ogon, trzymając co mocy,
A kozą fiknęła, podbiła mu oczy.
A tak wziął konia za uzdę,
nie miał go kto wsadzić;
Wstyd mu było jak jałówkę
za sobą prowadzić;
Chciał wskoczyć na konia, potłukł sobie boki,
Wilcy go targali, ścigając go w skoki.
Stach kudłaty, chłop bogaty,
wziął czerwony złoty;
Nie chciał się nikomu kłaniać,
biegł prędko do szopy;
Uderzył Jurka w brzuch, aż mu kiszki wzruszył,
A Jurko go za łeb, kudły mu osmuszył.
Głupi Wojtek, gołąc głowę,
mówił: łatwiej będzie
Po kolędzie sperki zbierać,
gdzie które nabędzie:
Biegł Wojtek bez włosów po śniegu po grudzie,
Cieszą się, śmieją się, cha cha cha cha, ludzie.
Maciek biegł po śliskim lodzie,
wybił sobie zęby;
A pragnąc mleko połykać,
leciało mu z gęby:
Biegł prędko i upadł, rozbił z mlekiem dzbanek;
Smucił się, żałował, gdy miał ten trafunek.
Przeto wszyscy oddawajmy
temu Panu dary,
Pan to dobry, wszystkim szcudry,
przyjmie nas do chwały:

Niech będzie, niech będzie Jezus pochwalony,
Który jest, który jest w żłobie położony.

63. Najświętsza Panienska

Najświętsza Panienska gdy porodzić miała
Józefa staruszka o pokój pytała. 2x
Józefie staruszku, opiekunie drogi
A gdzie będzie dla mnie pokoik ubogi.
A Józef staruszek poszedł do gospody
Oraz wziął ze sobą dzbaneczek na wodę.
Lecz ani gospody, ani wody dano
Jeszcze go złajano, jeszcze go skrzyzczano.
Nie pukajże stary, mam tu ludzi dosyć
Na próżno mnie będziesz o gospodę prosić.
Udał się staruszek tam gdzie jasność była,
Gdzie Maryja Panna, Jezusa powiła.
Tam to był ów pokój i ów nocleg święty,
Ze dwoma bydłętą, ze dwoma bydłętą.

64. Kolęda płynie z wysokości

słowa ks. J. Twardowski

Osiół pewny siebie, wół zarozumiały
Bóg się nie wstydzi, Bóg się nie wstydzi
Nie wstydzi, że jest taki mały.

Herod postraszył, stajnia uboga
Ludzkie kłopoty, ludzkie kłopoty
Kłopoty małego Boga...

Kolęda płynie z wysokości,
Śpiewa na całego z wysokości, x2
I uczy miłości...

Nawet trzech mędrców na nic się przyda
Bo Bóg tak mały, Bo Bóg tak mały
Tak mały, że go nie widać

Kolęda płynie z wysokości,
Śpiewa na całego z wysokości, x2
I uczy miłości...

Daj nam Boże wiarę
wiarę zawsze żywą
zdrowie na święta
zdrowie wciąż na święta
dla bliskich cierpliwość

Kolęda płynie z wysokości,
Śpiewa na całego z wysokości, x4
I uczy miłości...

65. Alleluja! Chwalmy Boga!

Alleluja! Chwalmy Boga! Który się
narodził by nas wyswobodził z niewoli.

... Którego Anieli śpiewając weseli
chwalili.

... Którego pasterze, w prostocie swej
szczerze, chwalili.

... Którego ptaszęta i nieme bydłęta
chwalili.

... Którego królowie od wschodu
mędrcom chwalili.

... Którego mniemany ojciec, Józef
zwany, wychwalał.

... Którego Maryja dziś w żłobie powija
w pieluszki.

... W tym życiu na ziemi, a potem
z Świętymi na wieki.

66. Anieli w niebie śpiewają

Anieli w niebie śpiewają,
Bogu cześć chwale oddają,
wesele opowiadają,
wszemu światu znać dawają. Kolęda.

Narodził się nam Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.
Izajasz prorokował,
że się z Panny narodzić miał. Kolęda.

Otóż się nam już narodził,
by świat z grzechów wyswobodził.

Anioł pasterzom objawił,
że się na świat Jezus zjawił. Kolęda.

W Betlejem, żydowskim mieście,
tam się do Niego pośpieszcie;
leży w żłobie łyż roniący
Zbawiciel nasz wszechmogący. Kolęda.

Wdzięczna to nowina była,
Panna Syna porodziła.

Śpiewajmyż Mu nowe pieńie
za to Jego narodzenie. Kolęda.

Cześć, chwała na wysokości,
pokój ludziom na niskości;
Niech Bóg pochwalony będzie
w niebie, na ziemi i wszędzie. Kolęda.

67. Świeć gwiazdeczko

śł./muz. Robert Friedrich

Zaprowadź mnie prosto do Betlejem,
Zaprowadź mnie gdzie Bóg narodził się
Zaprowadź mnie nie mogę spóźnić się, *h A*
Nie mogę spóźnić się! *D G A*

ref. Świeć gwiazdeczko mała świeć *G A D*
Do Jezusa prowadź mnie.

Narodził się Bóg zstąpił na ziemię,
Narodził się by uratować mnie,
Narodził się i nie zostawił mnie
I nie zostawił mnie.

Czekają tam Józef i Maryja,
Śpiewają nam, śpiewają gloria.
To gloria, święta historia
Święta historia.

68. Ino mały, taki tyci

Słowa i muzyka: brat Tadeusz Ruciński

Jak kogosi fces małego spotkać
Piknie pytom jest stokrotka
Ale nisko musis schylić głowę
By stokrotki słyseć mowę

Ref. Ino mały, taki tyci mały
Cłowiek świat pokochać może cały
Przecie nawet Wielki Bóg
Straśnie małym stać się mógł

A jak głębie fces uwidzieć wielką
Piknie pytom jest źródółko
Przed źródółkiem tym uklęknąć trzeba
By uwidzieć w nim pół nieba

Jak byś fciół usłyseć jak tam zdrówko
To łozpatruj się za mrówką

A z uwagą w lesie stawioj nogi
Choć roz mrówce ty zydź z drogi

A jak cłowiek fce być strażnie wielki
Musi zmaleć do muszelki
I nie marzyć by być wielkoludem
Ba nojmniejsym Bozym cudem

*Broszurkę przygotowano, aby podtrzymać i ożywić zwyczaj wspólnego śpiewania kołęd,
a przez to przypomnieć piękno polszczyzny, melodii i obyczaju.*

Można kopiować i rozpowszechniać w celach niekomercyjnych. <mailto:abramowiczowa@wp.pl>

69. Lulaj, że mi lulaj

Lulaj, że mi lulaj
we wszechświecie całym,
tyś jest moim królem
mój syneczku mały.

Ciebie ja okryję,
ciebie ja nakarmię,
nim świąteczna nocka
cały świat ogarnie.

Ref: Luli la, pięknie gra,
fujareczka, fujareczka.
Tysiąc gwiazd, świeci tam,
dla mego syneczka.

Uśnij, że mi dziecię,
już oczkami swemi,
śnij o całym świecie,
śnij ty o tej ziemi.

By to była ziemia
spokojna i mądra,
ziemia sprawiedliwa,
wszystkim ludziom szczodra.

Ref: Luli la, pięknie gra...

Lulaj że mi lulaj
we wszechświecie całym,
tyś jest swoim królem,
mój syneczku mały.

70. Nie zapomnijmy tego

Śł. Ernest Bryll

Nie zapomnijmy tego
dziecinnie bezbronno.
Bezbronnie naiwnego,
ten blask był przecież w nas.

Nie zapomnijmy ciepła,
co może już uciekło.
Zgubiło się w tej drodze,
ale się wrócić może,
bo nieskończony czas.

Gwiazdy pachnącej sianem
prezentów niespodzianych.
Przyjaciół zapomnianych
co domu drzwi otworzą,
aby powitać nas.